

Laskem lastel olla lapsed

Olen esimese kursuse tudeng ja seega sellest lapsepõlvest, kus lastele näidati positiivse sisuga lastesaateid. Igal õhtul oli kindel aeg, mil vaatasin multifilme või mõnd muud lastesaadet. Hunt Kriimsilm ja Leopold olid minu ja mu sõprade lemmikud.

Lugesin 23. märtsi EPL-ist veergu "Teletupsudest". Arvan, et see saade lastele meeldib, vähemalt minu õe kaheaastane tütar on sellest väga vaimusta-

tud, ta suudab end saate ajal muust ilmast täiesti välja lülitada. Aga psühholoog Volde-mar Kolga leiab, et "tupsud" teevad lapsest telesõltlase, et sellest algabki hiljem seebisarjade vaatamise haigus. Kas ta tõesti mõtleb nii? Mis on neil "tupsudel" ometi viga? Nad ei tee kellelegi liiga, nad on paid ja süütud.

Mina olen lapsena pidevalt lastesaateid vaadanud, aga see ei tähenda, et mul tekkinuks

Hunt Kriimsilmast sõltuvus ja nüüd olen teleris kinni ja suure maailma unarusse jätnud.

Miks keegi ei näe, et "Mootorratturhiired", "Ämblikmees" jne on kohutavalt jäledad ning vägivalda täis, aga poleemikat tekitavad millegipärast "tupsud"?

Las lapsed elavad oma mägumaailmas, andke neile aega ja võimalust olla lapsed.

KERLI MARO

Keilast